

Dosarul nr. 2ra-1851/2021

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (M.Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Pahopol, Iu.Cotruță, O.Cojocar)

ÎNCHEIERE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Severin Maxim împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vero-Nadina” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu și recuperarea prejudiciului moral cauzat prin neachitarea salariului,

împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La data de 13 iunie 2019, Severin Maxim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vero-Nadina” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea restanței la salariu și recuperarea prejudiciului moral cauzat prin neachitarea salariului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin ordinul nr. 310 din 1 august 2018 Severin Maxim a fost angajat la SRL „Vero Nadina” în funcția de vânzător la stația de alimentare cu combustibil.

A relatat Severin Maxim că, a executat întocmai ordinele administrației întreprinderii, inclusiv, de a deservi persoanele juridice pe baza foii de admisie “zabornîi list”, deoarece nu era conexiune la baza de date, cu eliberarea bonului de plată, ulterior urma să fie eliberate facturile corespunzătoare.

Reclamantul a considerat dubios că în privința sa a fost pornită o cauză penală în temeiul art. 196 alin. (4) din Codul penal - cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere.

A comunicat că, la 20 decembrie 2018, angajatorul SRL „Vero-Nadina” a emis ordinul nr. 126 prin care, în temeiul art. 86 alin. (1) din Codul muncii, a concediat reclamantul din funcția de vânzător la stația de alimentare cu combustibil.

A precizat că, ordinul de concediere nr. 126 din 20 decembrie 2018 nu i-a fost adus la cunoștință contra semnătură.

A explicat că, potrivit calcului anexat la sariul restant, s-a acumulat o penalitate de 2 294,55 lei. Reclamantul a pretins că angajatorul i-a provocat probleme de sănătate și necesitatea de a se adresa la medic, motiv pentru care a suferit daune morale și psihologice.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 126 din 20 decembrie 2018, încasarea salariului în sumă de 4 635,46 lei, încasarea penalității în sumă de 2 294,55 lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 18 septembrie 2019, acțiunea înaintată de Severin Maxim a fost admisă parțial. S-au încasat de la SRL „Vero-Nadina” în favoarea lui Severin Maxim restanța salarială de 4 635,46 lei, prejudiciul moral în sumă de 3 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei (f.d.60, 65-69).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 6 februarie 2020 a fost admis apelul declarat de SRL „Vero-Nadina”, a fost casată hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 18 septembrie 2019, cu restituirea cauzei la re judecare în prima instanță (f.d.100, 101-102).

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni, sediul Central din 3 septembrie 2020, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul nr. 126 sd din 20 decembrie 2018 privind aplicarea sancțiunii disciplinare prin concediere, emis de SRL „Vero-Nadina” în privința lui Severin Maxim. S-a încasat de la SRL „Vero-Nadina” în favoarea lui Severin Maxim restanța la salariu în mărime de 4 635,46 lei, penalitatea de 8 357 lei, cheltuieli de asistență juridică 4 000 lei, cheltuieli pentru deplasare în mărime de 2 000 lei, iar în total 18 992,46 lei. S-a admis parțial pretenția privind repararea prejudiciului moral. S-a încasat de la SRL „Vero-Nadina” în beneficiul lui Severin Maxim suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d. 177, 183-191).

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Vero-Nadina”. S-a casat hotărârea Judecătorei Ungheni (sediul Central) din 3 septembrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

S-a încasat din contul lui Severin Maxim în beneficiul SRL „Vero-Nadina” cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 718,80 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că salariatul Severin Maxim s-a abătut de la unele sarcini și atribuții stipulate în pct. 8 din fișa postului, potrivit căruia vânzătorul (operatorul) alimentează autovehiculele cu combustibil și respectă procedurile de comunicare a evenimentelor tehnice sau de altă natură ce pot să apară la nivelul stației (f.d.11).

La fel, s-a stabilit că Severin Maxim a eliberat companiei SRL “Scanline-Drive” produse petroliere în cantități neautorizate de șeful stației Igor Lozan (pct. 5, fișa de post), fapt confirmat prin explicațiile scrise ale salariatului Severin Maxim și ale superiorului Igor Lozan (f.d.46, 47).

Instanța de apel a notat că, săvârșirea de către salariatul Severin Maxim a încălcărilor imputate a fost dovedită prin materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu și raportul aferent, precum și prin declarațiile superiorului Igor Lozan și

declarațiile orale și scrise date de salariatul Severin Maxim în cadrul anchetei de serviciu și în fața organului de urmărire penală (f.d.49-50, 46, 47, 137).

Instanța de apel a considerat declarativ dezacordul reclamantului Severin Maxim cu ordinul de concediere contestat, or, SRL „Vero-Nadina” a respectat prevederile legale cu privire la ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare, iar salariatul prin explicațiile date în cadrul anchetei de serviciu și-a asumat răspunderea pentru faptul că a eliberat produse petroliere companiei SRL “Scanline-Drive” din motiv că aceasta nu avea pe card mijloace financiare suficiente pentru achitarea produselor.

Adițional, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul reclamantului Severin Maxim cu privire la nesemnarea ordinului de concediere de către salariat, încât, refuzul acestuia de a face cunoștință cu acest ordin a fost consemnat de angajator, conform art. 210 alin. (2) din Codul muncii, în procesul-verbal din nr. 1 din 28 decembrie 2018 (f.d.51).

Cu privire la pretenția privind încasarea restanței salariale în sumă de 4 635,46 lei, instanța de apel a reținut că conform art. 143 alin. (1) din Codul muncii, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze până în ziua eliberării din serviciu - în ziua eliberării; b) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.) - cel târziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitățile.

Conform pct. 1 lit. d) din contractul de răspundere materială integrală nr. 310 din 1 august 2018, angajatul poartă răspundere materială deplină față de întreprindere în cazul depistării unor neajunsurile de marfă sau în cazul unor încălcări în procesul de desfășurare a activității sale (f.d.44).

Prin explicație scrisă Severin Maxim a declarat că își asumă răspunderea în legătură cu neachitarea produselor petroliere pe care le-a eliberat companiei SRL “Scanline-Drive” și că se va implica la achitarea datoriei față de angajator (f.d.47).

Prin ordinul din 13 martie 2019, angajatorul SRL „Vero-Nadina” a reținut de la Severin Maxim salariul și indemnizația de eliberare în sumă de 4 635,46 lei în ordine de reparare parțială a prejudiciului material cauzat de salariat în sumă de 932 986,71 lei prin încălcarea disciplinei muncii în perioada septembrie 2018 - noiembrie 2018 (f.d.52).

Instanța de apel a concluzionat că respingerea pretenției de bază privind încasarea restanței salariale impune și soluția de respingere a cerinței accesorii cu privire la încasarea penalității.

La 22 octombrie 2021 Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina prin intermediul oficiului poștal a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea cererii de recurs în termen, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că recursul declarat de către Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina împotriva deciziei din 22 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 22 octombrie 2021 prin urmare cu depășirea termenului de 2 luni, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs relevă că, motivul invocat de către Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina precum că nu a recepționat decizia instanței de apel din 22 iunie 2021, însă la 21 octombrie 2021 a accesat portalul de unde a și făcut cunoștință cu decizia recurată, nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, decizia din 22 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău contestată cu recurs de Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina a fost expediată conform adresei electronice la 26 iulie 2021, avocatului Cepoi Ina (f.d.59).

Totodată, conform procesului-verbal din 15 iunie 2021 Severin Maxim a fost prezent în cadrul ședinței în instanța de apel și a cunoscut că deliberarea pentru pronunțarea hotărârii a fost amânată pentru 22 iunie 2021 (f.d.43).

Astfel, față de comportamentul ales de Severin Maxim și avocatul acestuia Cepoi Ina, Colegiul reține că acesta a fost prezent la examinarea cauzei în ordine de apel, a cunoscut data amânării deliberării, iar avocatului Cepoi Ina la 26 iulie 2021 i-a fost expediată decizia motivată recurată prin intermediul adresei electronice și, cu toate acestea, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, a declarat recursul împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău numai la 22 octombrie 2021, în afara termenului legal prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Colegiul remarcă că exigențele cuprinse în art. 434 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevăd că omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În acest context, se va reitiera că, indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care există dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Iar, circumstanțele constatate supra denotă că nerespectarea termenului de declarare a recursului se datorează în exclusivitate din vina de comportamentul recurentului.

În acest context, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), în speță contestarea la timp a actului judecătoresc.

Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău depusă de Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina, la 22 octombrie 2021, nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, de a considera recursul inadmisibil.

Colegiul reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul menționează hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs. Ucraina din 3 aprilie 2008, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Colegiul ajunge la concluzia de a declara recursul înaintat de Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Severin Maxim, reprezentat de avocatul Cepoi Ina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru